

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Dubium incidens de impediante donationem peccaminosè alteri factam,
num. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

num. 22. partim l. 1. c. 3. d. 3. Delug
d. 1. de iust. d. 28. sec. 5. n. 108.

*Dubium incidens de impediēte donatio-
nem peccaminose alteri factam.*

7. Dubium hic non vulgare sese of-
fert explicandum. Si Antonius v. g. velit
dare centum Petro, quæ donatio sit pec-
caminosa, licetne ego & sine onere re-
stitutionis impediam, ne Antonius do-
net? Respondeo, si impedis bono zelo,
& sine odio, vel simili, certum est, te li-
cite impedire: iuste enim tunc impedis
crimen proximi. Difficultas est, si im-
pedias non ex bono zelo, sed cum pec-
cato, v. g. ex odio, quod geris contra
Petrum, vel medijs iniquis, v. g. male-
dicendo de Petro &c.

8. Ajo, esse diligenter distinguen-
dum, qua ratione dicta donatio, quæ
impedienda est, sit peccaminosa. Vel e-
nim primò, ita est peccaminosa, & in-
iusta, ut Petrus rem donatam suam
facere non possit, id quod accidere pos-
set, si res v. g. donanda, esset aliena, vel
furtiva; & in hoc casu certum est, te
posse impedire non solum sine vi, &
fraude, sed etiam cum fraude, & vi;
nam impedis, ne Petrus aliena bona
occupet. Quare si tu ex odio moveris,
vel vim illicitam adhibes, peccabis qui-
dem, sed quia non peccabis contra ius-
titiam debitam ipsi Petro, non contra-
has obligationem restitutionis.

9. Vel secundò, ita est peccaminosa
predicta donatio, ut non sit iniusta, ut
si Antonius donare vellet ea, quæ suæ
familia sunt omnino necessaria, vel vel-
let donare ex malo fine, v. g. ex vana
gloria, ex fine adulterandi &c. & tunc

est nobis nova distinctione utendum;
si enim donatio est peccaminosa ex par-
te utriusque, tum donantis Antonij,
tum donatarij Petri, (qualis est dicta
donatio rei necessariæ familiæ; in ea e-
nim peccat tum donans, quia tollit ne-
cessaria familiæ, tum donatarius, quia
cooperatur, ut supponimus, peccato
donantis) potes etiam vi & fraude im-
pedire, modo vis sit prudenter illata,
nec sit tanta, ut ex aliquo alio capite
modum excedat; ratio est non ab simi-
lis, ac dicta: quia non est peccatum
contra Iustitiam, impedire, ne quis re-
cipiat id, quod sine peccato recipere ab-
solutè non potest.

10. At vero si donatio sit peccami-
nosa, solum ex parte donantis, non ve-
ro ex parte donatarij, qualis est dona-
tio facta ab Antonio ex fine vanæ gloriae
vel adulterij, tunc potes quidem impe-
dire sine vi vel fraude, & potes etiam
impedire indirectè, persuadendo An-
tonio, ut deponat illum malum finem,
unde consequatur donationis omisio,
quia sic, ex bono zelo impeditur pecca-
tum alterius; at nullo modo potes im-
pedire vi, vel fraude, & si sic impedis,
obligationem restitutionis subibis. Ra-
tio est, quia tunc contra Iustitiam im-
pedires donatarium: cum quilibet ha-
beat Ius, ne impediatur malis artibus à
consecutione ejus, quod sine peccato
ipse consequi potest.

11. Denique si, contra, donatio sit
illicita solum ex parte donatarij, non
vero donantis, ut si dictus Petrus vellet
recipere donationem ex fine vanæ glo-
riae, vel adulterij, quem finem, quia
Antonius nescit, non est particeps pec-
cati, si tu id scias, licetne tibi impedire
eius-

Z z

eiusmodi donationem? respondeo, licere, sine vi vel fraude, & bonis artibus, persuadendo ipsum donatarium, ut cesset ab illo fine malo: verum si persuaderi non possit, non licere vi vel fraude impedire, colligitur ex ratione modo dicta, n. 10. Quilibet enim videtur habere jus donandi id, quod sine peccato dare potest: id tamen alijs considerandum relinquo.

§. III.

De impediēte bonum alterius, quoad ea, quae pertinent ad distributionem,

Ubi aliqua de beneficijs & officijs,

Aliqua non rarò bona distribuuntur in Rep. inter cives, quae duplicis dispositionis esse solent.

Prima, quae danda sunt certis & determinatis personis, v. g. singulis annis danda est à monte pietatis mensura frumenti omnibus pauperibus talis nationis, vel omnibus ijs pauperibus, quae eam voluerint. Secunda, quae danda sunt indeterminatis personis, sed eligendis ex libera voluntate distribuentis, v. g. danda sunt decem mensurae ijs pauperibus, quos liberè elegerit mons pietatis, vel danda est mensura frumenti alterutri ex his duobus, quem nempe ipse distributor liberè ex duobus elegerit.

2. Dico jam 4, qui sive vi & fraude, sive sine illis quomodocumque impedierit, in priore jam dicta dispositione, semper peccat, & tenetur ad restitutionem. Ratio est manifesta, quia tunc illi singuli habent jus ad eam eleemo-

synam, & illis ex voluntate dispositis ea debetur. At vero in posteriori dispositione, si sine vi vel fraude impedias, non obligaris ad restitutionem, quia sicuti elector liberè eligere potest, sic tu illi persuadere: & hic recurrit eadem doctrina, quae allata est supra §. 1. nu. 4. Quod si impedias vi vel fraude, ad restitutionem obligaris, quanti aestimabitur à prudenti damnum impedito factum. Ratio est, quia licet illi non habeant jus iustitiae commutativae, ante electionem, ad eleemosynam illam, habent tamen jus, ne impediantur fraudibus & vi à consecutione illius boni, recurrente huc doctrina allata supra §. 2. num. 3.

a. *Silv. 2. 2. q. 61. art. 2. quae sit 23. cencel. 5.*

Impedientes consecutionem beneficij.

3. Huc pertinent impedimenta contra volentes consequi beneficia, vel munera, quae solent à Republica, vel à Praelato benemeritis distribui, de quibus hac breviter colligo ex Lessio b.

b. *Less. l. 2. c. 12. du. 18. cui adde Dicast. lib. 2. de just. tr. 2. d. 8. dub. 2. qui alios citant.*

Primò, si quis erat beneficio dignus, illumque tu, etiam vi & fraude impedisti, ut conferretur digniori, ad nihil teneris. Ratio est, quia dignus non habet ullum jus, respectu dignioris: quare illum impediendo facis juxta voluntatem Reip. intendentis dare beneficia vel munera dignioribus. Quod si vi impedisti, ut conferretur 2. quoque digno, ad restitutionem teneris, juxta speciem, quam alius habebat (si enim